

२० ॥ २१ ॥ २२ ॥ तुंगपद्मकौगंधद्रव्यविशेषौ ॥ २३ ॥ २४ ॥ २५ ॥ २६ ॥ २७ ॥ २८ ॥ २९ ॥ ३० ॥ ३१ ॥ ३२ ॥ इति आदिपर्वणि नैलकंठीये भारतभावादीपे सप्तविंशत्यधिकशततमोऽ
 कालागुरुविमिश्रेण तथा तुंगरसेन च ॥ अथैनं देशजैः शुक्लैर्वासोभिः समयोजयन् ॥ २० ॥ संछन्नः स तु वासोभिर्जीवन्निवनराधिपः ॥ शुशुभे स नरव्याघ्रो म
 हार्हशयनोचितः ॥ २१ ॥ याजकैरभ्यनुज्ञाते प्रेतकर्मण्यनुष्ठिते ॥ घृतावसिक्तं राजानं सहमाद्र्यास्वलंकृतं ॥ २२ ॥ तुंगपद्मकमिश्रेण चंदनेन सुगंधिना ॥ अ
 न्यैश्च विविधैर्गंधैर्विधिना समदाहयन् ॥ २३ ॥ ततस्तयोः शरीरे द्वेदृष्ट्वामोहवशंगता ॥ हाहापुत्रेति कौसल्यापपातसहसाभुवि ॥ २४ ॥ तां प्रेक्ष्य पतितामार्तापौ
 रजानपदोजनः ॥ रुरोददुःखसंतप्तो राजभक्त्या कृपाऽन्वितः ॥ २५ ॥ कुंत्याश्चैवार्तनादेन सर्वाणि च विचुक्रुशुः ॥ मानुषैः सहभूतानि तिर्यग्योनिगतान्यपि ॥
 ॥ २६ ॥ तथा भीष्मः शांतनवो विदुरश्च महामतिः ॥ सर्वशः कौरवाश्चैव प्राणदन्भृशदुःखिताः ॥ २७ ॥ ततो भीष्मोऽथ विदुरो राजा च सहपांडवैः ॥ उदकं च क्रिरे
 तस्य सर्वाश्च कुरुयोषितः ॥ २८ ॥ चुक्रुशुः पांडवाः सर्वे भीष्मः शांतनवस्तथा ॥ विदुरो ज्ञातयश्चैव चक्रुश्चाप्युदकक्रियाः ॥ २९ ॥ कृतोदकांस्तानादाय पांड
 वाञ्छोककर्शितान् ॥ सर्वाः प्रकृतयो राजन्शोचमानान्यवारयन् ॥ ३० ॥ यथैव पांडवाभूमौ सुषुप्तुः सहबांधवैः ॥ तथैव नागरा राजन् शिस्थिरे ब्राह्मणादयः ॥
 ॥ ३१ ॥ तद्गतानंदमस्वस्थमाकुमारमदृष्टवत् ॥ बभूव पांडवैः सार्धं नगरं द्वादशक्षपाः ॥ ३२ ॥ इति श्रीमहाभारते आदिपर्वणि संभवपर्वणि पांडुदाहे सप्त
 विंशत्यधिकशततमोऽध्यायः ॥ १२७ ॥ ॥ ७३ ॥ ॥ ७३ ॥ वैशंपायन उवाच ॥ ततः कुंती च राजा च भीष्मश्च सहबंधुभिः ॥ ददुःश्राद्धं तदा पांडोः स्व
 धामृतमयं तदा ॥ १ ॥ कुरुंश्च विप्रमुख्यांश्च भोजयित्वा सहस्रशः ॥ रत्नौघान्विप्रमुख्येभ्यो दत्त्वा ग्रामवरांस्तथा ॥ २ ॥ कृतशौचांस्ततस्तांस्तु पांडवान् भरतर्षभान् ॥
 आदाय विविशुः सर्वे पुरं वारणसां द्रव्यं ॥ ३ ॥ स ततं स्मानुशोचंतस्तमेव भरतर्षभं ॥ पौरजानपदाः सर्वे मृतं स्वमिव बांधवं ॥ ४ ॥ श्राद्धावसाने तु तदा दृष्ट्वा तं
 दुःखितं जनं ॥ संमूढांदुःखशोकातां व्यासो मातरमब्रवीत् ॥ ५ ॥ अतिक्रान्तसुखाः कालाः पर्युपस्थितदारुणाः ॥ श्वःश्वः पापिष्ठदिवसाः पृथिवीगतयौवना
 ॥ ६ ॥ बहुमाया समाकीर्णानां दोषसमाकुलः ॥ लुप्तधर्मक्रियाचारो घोरः कालो भविष्यति ॥ ७ ॥ कुरूणामनया चापि पृथिवी न भविष्यति ॥ गच्छत्वंगमा
 स्थाययुक्तावसतपोवने ॥ ८ ॥ माद्राक्षीस्त्वं कुलस्यास्य घोरं संक्षयमात्मनः ॥ तथेति समनुज्ञाय सा प्रविश्या ब्रवीत्पुत्रां ॥ ९ ॥

ध्यायः ॥ १२७ ॥ ॥ ७३ ॥ तत इति ॥ १ ॥ २ ॥ ३ ॥ ४ ॥ ५ ॥ श्वःश्वः पूर्वपूर्वदिनापेक्षया उत्तरमुत्तरं पापिष्ठं गतयौवना सम्यक्फलशून्या ॥ ६ ॥ ७ ॥ योगं चित्तवृत्तिनिरोधं प्रयाणोद्योगं वा युक्ता समाहिता ॥ ८ ॥ ९ ॥